

Porovnávání elektronek pomocí oscilografu.

Napětí, úměrné anodovému proudu je mezi zdičkami "+" a "A₁" (A₂) na odporu asi 100 Ω (z toho potřebná citlivost oscilografu). Napětí anodové je mezi zdičkami "A₁" (A₂) a "K". Tato napětí se připojí na vstupy stejnosměrného oscilografu buď přímo, nebo anodové napětí přes dělič (záleží na vstupním odporu). Paprsek kreslí křivku, která však není anodovou charakteristikou, stačí však k rychlému porovnávání elektronek, protože je závislá na tvaru anodové charakteristiky.

Zkoušení citlivosti indikátoru ladění.

Zkoušku indikátoru, kterou provádíme pomocí karty, můžeme doplnit ověřením rozmezí a schopnosti regulace výsečí.

Propojení provedeme podle karty "INDIKÁTOR". Nezasuneme však kolík v řadě Eg₂. Zdičky "A₁" a "G₂" spojíme přes odpor 1 MΩ - 2 MΩ. Nyní změna napětí na mřížce řídicí triody působí na změnu výsečí stínítka. Napětí měníme o 1 V přepínáním přepínače z polohy "Ia" do "S", nebo přemístěním kolíku v řadě Vg₁.

NÁVOD KE ZHOTOVENÍ KARTY

Ke zhotovení karty použijeme předtisku, který je v sadě karet; k děrování děrováku z víka.

Postup:

Podle udaného propojení v ceníku a čísel kontaktů objímky v návodu, nebo na kartě 33 provedeme naklíčování patice. Funkce jsou ve sloupcích a kontakty v řadách dle popisu na přepínači Pr. Na př. zasunutím kolíku v řadě 3. a sloupci "a" jsme stanovili kontaktu č. 3 příslušné objímky, funkci anody.

V dalších šesti řadách zvolíme pracovní napětí co nejbližší ceníkových hodnot.

Napětí anodové určíme v řadě Ea,

napětí druhé mřížky v řadě Eg₂,

žhavicí napětí v řadách vš. součtem zakolíkovaných hodnot - v každé řadě jeden kolík.